

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba na neverejnom zasadnutí konanom dňa 8. októbra 2009 v Bratislave v trestnej veci obvineného **R. M. pre trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia** podľa § 171 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a trestný čin útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, o dovolaní obvineného zo dňa 10. augusta 2006 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. poriadku dovolanie obvineného R. M. **sa o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Čadca rozsudkom zo dňa 11. novembra 2005, sp. zn. 2 T 26/2004, uznal obžalovaného R. M. za vinného z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a trestného činu útoku na verejného činiteľa podľa § 155 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, že

dňa 28. septembra 2003 okolo 22.00 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky BMW ev. č. L. a to tak, že s vozidlom cúval na B. ulici v meste K. , kde pri cúvaní narazil zadnou časťou vozidla do rohu budovy C., potom pokračoval v jazde v protismere po B. ulici smerom do obce R. a vozidlo viedol i napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Žilina, sp. zn. 3 T 283/01, z 25. mája 2001, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28. júna 2001 mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 (tri) roky a následne aj napriek tomu, že na B. ulici v K. dával znamenie na zastavenie vozidla predpísaným spôsobom červeným svetlom príslušník Mestskej polície K. M. J.. R. M. nereagoval na znamenie M. J. na zastavenie vozidla a pokračoval v jazde, ešte zrýchlil a s vozidlom smeroval na M. J., ktorý v dôsledku toho musel uskočiť za svoje služobné vozidlo, aby ho

R. M. nezrazil a následne potom, ako R. M. s vozidlom v katastri mesta K. v km 7300 cesty III/50757 nezvládol riadenie a havaroval mimo cestu, odmietol na opakovanú výzvu z vozidla vystúpiť, bol M. J. a ďalším členom hliadky Mestskej polície K., B. D. vyťahovaný zo svojho vozidla, počas čoho fyzicky napadol M. J. a to tak, že ho pravou rukou udrel do ramena a následne po vytiahnutí z vozidla fyzicky napadol aj druhého člena hliadky M. D., ktorého udrel pravou rukou do ramena, a pretože jeho agresívne správanie neprestávalo, členovia hliadky mu založili putá, pričom ich R. M. slovne urážal a vyhrážal sa im fyzickou likvidáciou.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 155 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 35 ods. 1 Tr. zák. úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky, na výkon ktorého bol zaradený podľa § 39a ods. 2 písm. b/ Tr. zákona do II. (druhej) nápravno-výchovnej skupiny.

Podľa § 49 ods. 1 Tr. zákona bol obvinenému uložený aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 3 (tri) roky. Podľa § 229 ods. 1 Tr. poriadku poškodeného C. odkázal s náhradou škody na konanie v občianskoprávných veciach.

Na základe odvolaní podaných obvineným ako aj okresným prokurátorom, Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 11. júla 2006, sp. zn. 1 To/116/2006, zrušil podľa § 258 ods. 1 písm. e/, písm. f/, ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste a náhrade škody. Na podklade správne zisteného skutkového stavu bol krajský súd názoru, že obvinenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky je nedostatočný (vzhľadom na predošlé odsúdenia obvineného), a preto mu uložil prísnejší trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov. Krajský súd zrušil aj výrok o náhrade škody, a to z dôvodu, že poškodený si neuplatnil náhradu škody riadne a včas, t.j. do skončenia vyšetrovania (§ 43 ods. 2, § 166 ods. 1, ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006).

Rozsudok krajského súdu bol obvinenému doručený dňa 11. septembra 2006.

Proti vyššie uvedeným rozhodnutiam krajského a okresného súdu podal obvinený R. M. dňa 9. júna 2009, zastúpený obhajcom JUDr. J. K. dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por. Naplnenie uvedených dovolacích dôvodov videl obvinený v tom, že do 19. februára 2004 neexistoval žiaden dôkaz, ktorý by odôvodňoval podozrenie,

že sa dopustil aj trestného činu útoku na verejného činiteľa, a preto súdy nezákonne skúmali a ukladali trest za tento trestný čin, pre ktorý mu ani nebolo vznesené obvinenie vecne príslušným policajným orgánom. Súdy nie dôsledne aplikovali ustanovenie § 2 ods. 5 Tr. por., pretože pri výsluchu svedka G. by skúmali, prečo vec neodovzdal vecne príslušnému orgánu. Rovnako postupovali súdy aj pri výsluchu svedkov J. a D., neskúmali skutočnosti svedčiace v jeho prospech. Porušenie ustanovení Trestného poriadku nasvedčuje aj to, že na hlavnom pojednávaní svedok J. neuviedol žiadnu takú skutočnosť, že by obvinený vykonal útok proti jeho osobe autom. V konaní pred súdmi obidvoch stupňov bolo zrejmé, že existovali pochybnosti o priebehu dokazovania v prípravnom konaní, najmä o pravdivosti a hodnovernosti výpovedí svedkov J. a D.. Preto mali súdy precíznejšie aplikovať ustanovenie § 2 ods. 5 Tr. poriadku. Z vyššie uvedených dôvodov došlo k nesprávnemu posúdeniu jeho konania, ako aj jeho stíhaniu za trestný čin, pre ktorý bolo vznesené obvinenie v rozpore v Trestným poriadkom. Obvinený preto navrhol, aby dovolací súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj okresného súdu a tomuto prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa písomne vyjadril okresný prokurátor v Čadci, ktorý uviedol, že dovolacie námietky obvineného boli predmetom konania pred súdmi prvého a druhého stupňa a sú nedôvodné. Navrhol preto, aby dovolací súd dovolanie obvineného odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. je dovolací súd viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom (§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por.) a ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného

hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.).

Obvineným uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. možno úspešne uplatniť za predpokladu, že dôkazy, na ktorých je rozhodnutie súdu založené neboli vykonané v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku upravujúcimi postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu pri ich vykonávaní v prípravnom konaní alebo konaní pred súdom. Vykonanie dôkazu je proces získania konkrétnych poznatkov a skutočností dôležitých pre trestné konanie prostredníctvom dôkazných prostriedkov.

Nemožno sa však úspešne dovolať tohto porušenia tým, že sa spochybnia poznatky a skutočnosti získané vykonaným dokazovaním, že sú neúplné alebo, že dokazovanie malo preukázať aj skutočnosti svedčiace v prospech obvineného.

Rovnaký záver platí aj pri uplatnenom dôvode podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., keď obvinený takmer totožným spôsobom ako pri vyššie uvedenom dovolacom dôvode spochybňuje skutkové okolnosti, ktoré v dovolacom konaní nemožno skúmať ani meniť. Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, je totiž určené k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ale nie k revízií skutkových zistení urobených súdmi prvého alebo druhého stupňa. Tieto nemôže dovolací súd dopĺňať ani naprávať.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol podradený pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por.

Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenia upravujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Dovolacie námietky obvineného R. M. sa vôbec nedotýkali právneho posúdenia zisteného skutku alebo skutočností, že rozhodnutie súdu bolo založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom, ale naopak, priamo a konkrétne spochybňovali skutkové závery súdov prvého a druhého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací, preto so zreteľom na viazanosť dôvodmi dovolania podľa § 385 Tr. por. a pre uvedené nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. dovolanie obvineného R. M. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 8. októbra 2009

JUDr. Juraj K l i m e n t, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová